

बिक्क - तळीशाम

ढाक्क पिताना मी कधीच बिक्क घेत नाही
मी क्षंद्याकाळी घरी येतो, तेण्हा आयको क्षयांपाक करत आक्ते,
झेल्फमधील भांड्यांचा आवाज आहेक येत आक्ते,
मी चोकपावलाने घशत येतो,
माझ्या काळ्या कपाटातून आटली काढतो,
शिवाजीमहाशाज फोटोतून अघत आक्तात, तशी या कानाचा त्या कानाला पत्ता
लागत नाही,
कावण मी कधीच बिक्क घेत नाही ... II 1 II

यापशात नक्कलेल्या मोकितल्या फळीवर्कन मी रलाख काढतो,
पटकन एक येना भक्कन आक्त्याढ घेतो,
रलाख शुष्यून पुन्हा फळीवर ठेवतो,
आर्थात आटलीही काळ्या कपाटात ठेवतो,
शिवाजीमहाशाज मंळ हक्कत आक्तात,
क्षैपाकघशत डोकावून अघतो,
आयको कणिकच मळत आक्ते,
या कानाचा त्या काना पत्ता लागत नाही,
कावण मी कधीच बिक्क घेत नाही ... II 2 II

मी : जाधवांच्या मुलीच्या लर्नाचं जमलं का गं ?
ती : छे ! ढानत आक्तेल तक मिळेल ना चांगलं कथळ !

मी पक्त आहेक येतो, काळ्या कपाटच्या ढाशाचा आवाज होतो,
आटली मात्र मी हळूच काढतो,
यापशात नक्कलेल्या फळीच्या मोकितल्या रलाख काढतो,
पटकन येन्ही आक्त्याढ घेतो, आटली शुष्यून मोकीत ठेवतो,
काळा रलाखपण कपाटात ठेवतो,
तशी या कानाचा त्या कानाला पत्ता लागत नाही,
कावण मी कधीच बिक्क घेत नाही ... II 3 II

मी : आर्थात जाधवांच्या मुलीचं आजून काही लर्नाचं यय झालं नाही?
ती : नाही का SS य ! आछावीक्ष वर्षाची घोडी झालिये म्हणे...
मी : (आठवून जीभ चावतो) आच्छा आच्छा...

मी पुन्हा काळ्या कपाटातून कणिक काढतो,
मात्र कपाटाची जागा आपोआप अळललेली आक्ते,

फळीयक्षन आटली काढून पटकन मोक्षीत एक पेना माझतो,
 शिवाजीमहाशज मोळ्याने हक्कतात,
 फळी कणकेषव ठेणून शिवाजीच्या फोटो दुष्पून मी काळ्या कपाटात ठेवतो,
 आयको गँजावर मोक्षीच ठेवत आक्षते,
 या आटलीचा त्या आटलीला पता लागत नाही,
 कारण मी कधीच ब्रिक्क घेत नाही ... II 4 II

मी : (चिठ्ठून) जाधवाना घोडा म्हणतेक ? पुन्हा ओललीक्ष तक जिशंच कापून
 ठाकेन तुझी.... !

ती : डरीच कटकट कक्ष नका.... आहेक जाळन गप पडा...

मी कणकेमधून आटली काढतो, काळ्या कपाटात जाळन एक पेना मळतो,
 मोक्षी दुष्पून फळीयक्ष ठेवतो,
 आयको माळ्याकडे अघत हक्कत आक्षते,
 शिवाजीमहाशजांचा खेपाक चालूच आक्षतो,
 पण या जाधवांचा त्या जाधवाना पता नाही,
 कारण मी कधीच ब्रिक्क घेत नाही ... II 5 II

मी : (हक्कत हक्कत) जाधवानी घोडीकी लरन ठववलं म्हणे !

ती : (डोकडून) तोडावर पाणी माश !!

मी पदत खेपाकघात जातो, हळूच फळीयक्ष जाळन उक्कतो,
 गँजही फळीयक्ष होता....
 आहेकच्या खोलीतून आटल्यांचा आवाज येतो,
 मी डोकापून अघतो.... आयको मोक्षीत ढाक्याचा आक्षणाढ घेत आक्षते,
 या घोडीचा त्या घोडीला पता लागत नाही,
 आर्थित शिवाजीमहाशज कधीच ब्रिक्क घेत नाहीत....
 जाधवांचा खेपाक होईपर्यंत....
 मी फोटोतून आयकोकडे अघत हक्कत आक्षतो....
 कारण मी कधीच ब्रिक्क घेत नाही ... II 6 II

